

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17524/2024
11.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог Националне службе за запошљавање Београд, против тужених – противтужилаца АА из ..., ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Ивица Костић, адвокат из ..., ради исплате по тужби и утврђења ништавости менице по противтужби, одлучујући о ревизији тужених – противтужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 18686/2022 од 01.02.2024. године, у седници одржаној 11.09.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених – противтужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 18686/2022 од 01.02.2024. године у ставу првом изреке, у делу којим је одбијена жалба тужених – противтужилаца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 3033/19 од 25.05.2021. године у ставу четвртом изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених – противтужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 18686/2022 од 01.02.2024. године у ставу првом изреке, у делу којим је одбијена жалба тужених – противтужилаца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 3033/19 од 25.05.2021. године у ставу четвртом изреке.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 3033/19 од 25.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог за прекид поступка истакнут од стране тужених – противтужилаца. Ставом другим изреке, укинута је у целини решење о извршењу Основног суда у Врању, Судска јединица у Бујановцу П Ив 279/13 од 17.04.2013. године, те одбијен као неоснован тужбени захтев за обавезивање тужених – противтужилаца да тужиоцу – противтуженом солидарно исплате 8.441,00 динар. Ставом трећим изреке, одбијен је противтужбени захтев за утврђење да је ништава меница серијског броја издата од стране тужене – противтужиље ББ, коју је тужилац – противтужени попунио на износ од 137.458,94 динара са датумом издавања 07.11.2006. године и датумом доспећа 03.12.2012. године и да се обавезе тужилац – противтужени да овој туженој – противтужиљи врати меницу. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје парничне трошкове.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 18686/2022 од 01.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом и четвртном изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу става трећег изреке, тако што је утврђено да је ништава меница серијског броја ... издата од стране тужене – противтужиље ББ, коју је тужилац – противтужени попунио на износ од 137.458,94 динара са датумом издавања 07.11.2006. године и датумом доспећа 31.12.2012. године, док је у преосталом делу става трећег изреке жалба тужених – противтужилаца одбијена као неоснована и у том делу првостепена пресуда потврђена. Ставом трећим изреке, тужилац – противтужени је обавезан да туженима – противтужиоцима надокнади трошкове другостепеног поступка од 43.600,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одлучено о трошковима поступка (став први изреке) тужени – противтужиоци су на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права. Ревизијом се наводи да побијају и одлуку у ставу четвртном изреке другостепене пресуде, што је резултат несумњиве грешке у писању, пошто изрека пресуде садржи три става, а из разлога ревизије произилази да се побија одлука о парничним трошковима.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијана одлука о парничним трошковима заснована је на одредбама члана 153. ЗПП. Из разлога одлуке произилази да је суд имао у виду чињеницу да је главни дужник обавезу по тужбеном захтеву у целости измирио након подношења тужбе, као и да је противтужбени захтев у претежном делу усвојен.

Одлука о трошковима поступка условљена је држањем и успехом странака у сваком конкретном спору, о парничним трошковима суд одлучује по правилима процесног права, па пошто је институт посебне ревизије резервисан за примену материјалног права, следи да нису испуњени законски услови за одлучивање о изјављеној ревизији као о посебној.

Из наведених разлога, одлука у ставу првом изреке донета на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије као редовне по одредби члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Према члану 28. ЗПП ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног

захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Из наведених одредби произилази да против одлуке о трошковима поступка, као одлуке о споредном тражењу није дозвољена ревизија, па је одлука у ставу другом изреке донета на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**